

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

3 juli 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de stand van zaken in het dossier van de motorcrossterreinen in Vlaanderen

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de overlevingskansen van de bestaande lokale radio's

Vraag om uitleg van mevrouw Niki De Gryze tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over het nieuwe radiofrequentieplan

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 3 juli 2003

VOORZITTER : De heer Jo Vermeulen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.04 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de stand van zaken in het dossier van de motorcrossterreinen in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Gysbrechts tot de heer Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de stand van zaken in het dossier van de motorcrossterreinen in Vlaanderen.

De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, de vraag over de motorcrossterreinen in Vlaanderen kent al een hele geschiedenis in dit parlement.

In oktober 2001 hebben diverse collega's, met name mevrouw Van Hecke, mevrouw Hermans en de heer Van Nieuwkerke, hun ongenoegen geuit over het tekort aan permanente motorcrossterreinen. De vragen kwamen er naar aanleiding van het WES-behoefteonderzoek dat eind augustus 2001 werd afgesloten. Toen meldde voormalig minister van Sport Anciaux dat de drie betrokken ministers van Leefmilieu, Ruimtelijke Ordening en Sport in overleg voorstellen van beleidsbeslissingen zouden formuleren over het aantal en de spreiding van de noodzakelijke circuits in Vlaanderen. Snel werd evenwel duidelijk dat hier verschillende bevoegdheden bij betrokken waren en dat een en ander niet zo eenvoudig was als het eruit zag.

Zelf ben ik aan mijn derde vraag om uitleg over dit onderwerp. De vraag blijft dezelfde. Het verheugt me dat dezelfde collega's van oktober 2001 hier

aanwezig zijn, en het zou me niet verwonderen als ze zich opnieuw aansluiten.

Ik geef een schets van het verloop van het dossier. Op 6 juni 2002 meldde toenmalig minister Anciaux dat het overleg tussen de betrokken kabinetten afgerond werd op 29 april 2002. Ze zouden hun voorstellen over het minimum- en maximaal aantal locaties formuleren aan de Vlaamse regering. Verder was het wachten op de digitale zoekzonekaart die samen met het afwegingskader ter beschikking gesteld zou worden van de lokale besturen en de motorsportbonden, om na te gaan of een bepaalde locatie in aanmerking zou komen.

Op 22 oktober 2002 diende ik een vraag in bij toenmalig minister Vanhengel over de stand van zaken in dit dossier. Hij antwoordde dat de Vlaamse regering op 19 juli 2002, op voorstel van de Vlaamse ministers van Sport, Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, onder meer beslist had dat er in het Vlaams Gewest minimaal 12 en maximaal 15 locaties zouden komen voor permanente omlopen met trainingsfaciliteiten. De spreiding over de provincies zou als volgt zijn : Antwerpen, Oost-Vlaanderen en Limburg minimaal 3 en maximaal 4, West-Vlaanderen 2 en Vlaams-Brabant 1.

Bovendien heeft de regering een afwegingskader en bijbehorende zoekzonekaart voor gemotoriseerde sporten goedgekeurd. Dit heeft tot gevolg dat bestaande permanente omlopen ofwel zullen uitdoven ofwel zullen doorgroeien naar permanente omlopen met trainingsfaciliteiten. Bij bestaande locaties moet worden gestreefd naar een multifunctionele invulling, bij nieuwe locaties moet een multifunctionele invulling als uitgangspunt worden genomen.

De provincies zouden een stimulerende en coördinerende rol krijgen voor de verdere invulling. Aminal, de Arohm en Toerisme Vlaanderen zouden onder coördinatie van het Bloso overleg plegen

Gysbrechts

met de provincies voor de selectie van een aantal terreinen die in gewestelijke of provinciale uitvoeringsplannen zullen worden verankerd. Er zouden eventueel overgangsmatregelen moeten komen voor bestaande permanente omlopen met trainingsfaciliteiten die niet beantwoorden aan het afwegingskader, zolang er geen nieuwe locaties operationeel zijn.

Op 29 augustus werd bij het Bloso de technische werkgroep Gemotoriseerde Sporten geïnstalleerd. Die zou overleggen met de provincies. Op 12 september 2002 werd de interdepartementale werkgroep Gemotoriseerde Sporten Vlaanderen formeel geïnformeerd over de beslissingen van de Vlaamse regering en de stand van zaken.

Op 2 oktober 2002 had op het kabinet van voormalig minister Vanhengel een infovergadering plaats met bestendig afgevaardigden van Sport van de provincies. De provincies kregen de opdracht zo snel mogelijk locaties te selecteren en die voor bespreking en advies voor te leggen aan de technische werkgroep. De zoekzonekaarten werden ter beschikking gesteld van de provinciale sportdiensten, de motorcrossbonden, de natuurverenigingen en de respectieve administraties en kabinetten. De provincies hebben tevens de opdracht gekregen een selectie van omlopen voor te stellen. Aangezien de zoekzonekaarten een belangrijk werktuig vormen maar een evoluerend karakter hebben, werd geopteerd om een geo-loket op te starten. In afwachting wordt de digitale informatie ter beschikking gesteld van een provinciale GIS-verantwoordelijke.

Wat zijn de resultaten van het gebruik van het geo-loket? In hoeverre zijn de verschillende provincies klaar met hun voorbereidend werk? Zijn er overgangsmatregelen getroffen en zijn die van kracht voor bestaande omlopen die niet beantwoorden aan het afwegingskader? Werd voldoende rekening gehouden met de mogelijkheden voor de losse recreatierijders op de toekomstige omlopen? Zij zijn daar in elk geval vragende partij voor. Wat is de algemene stand van zaken? Hebt u zicht op de afhandeling van het dossier? We hebben al een hele weg afgelegd. De duizenden motorsportbeoefenaars hebben recht op een oplossing.

De voorzitter : Mevrouw De Gryze heeft het woord.

Mevrouw Niki De Gryze : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik wil ver-

wijzen naar het voorstel van resolutie dat mijn fractie heeft ingediend in juni vorig jaar. Ik hoop dat dit vlug behandeld wordt.

Waar zit het motorcrossdossier precies vast? Ik heb een suggestie. Kunnen bij de inrichting van nieuwe bedrijventerreinen, geen motorcrosssterreinen worden aangelegd?

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Frans De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de motorcross kwam hier al meermaals aan bod. Ik ben zelf geïnteresseerd, niet alleen omdat de Kempen vragende partij is, maar ook omdat in mijn gemeente een potentieel terrein ligt dat in de selectie werd opgenomen.

Op 18 oktober 2001, op 6 juni 2002 en op 5 november 2002 heb ik in deze commissie vragen om uitleg gesteld aan de toenmalige ministers van Sport over de grote nood aan permanente omlopen met trainingsfaciliteiten voor gemotoriseerde sporten. Ondertussen nam de Vlaamse regering op 19 juli 2002 een beslissing over de inplanting van permanente omlopen. In deze beslissing heeft het Vlaams Gewest een aantal voorwaarden gesteld voor de selectie van terreinen: minimaal 12 en maximaal 15 locaties verspreid over de provincies. Vooral het afwegingskader en de bijbehorende zoekzonekaart zijn belangrijk. Het begrip 'multifunctionele invulling van een locatie' werd gedefinieerd.

Sindsdien weten we dat vooral de provincies Antwerpen en Limburg goed werk hebben geleverd. Van de andere weet ik het niet. Ik vermoed dat ze minder hebben gedaan. In Antwerpen zijn er momenteel zes terreinen geselecteerd, waaronder een in Westerlo.

Net zoals de heer Gysbrechts ben ik begaan met de sport en geïnteresseerd in de stand van zaken. Welke provincies hebben hun selectie van omlopen afgerond en definitief overgemaakt aan de Vlaamse regering? Is er een gedeeltelijke overdracht van selecties? Hoe zit het in de andere provincies? Welke overgangsmatregelen werden getroffen voor de omlopen die niet voldoen aan het afwegingskader, in afwachting van de definitieve selectie?

Heeft de minister van Leefmilieu reeds een voorstel geformuleerd tot wijziging van het Vlaamse met betrekking tot de exploitatie van omlopen voor gemotoriseerde sporten? Werd hierover binnen de technische werkgroep overleg gepleegd met het kabinet Sport?

De Cock

Hebben de Vlaamse ministers bevoegd voor Sport, Ruimtelijke Ordening en Toerisme reeds een voorstel voorgelegd aan de Vlaamse regering waarin de ruimtelijke aanspraken van de toeristische, recreatieve en sportsector vervat zitten, en waarbij de minimale behoeften van deze sectoren in rekening worden gebracht? In de beslissing van 19 juli 2002 werd hiervoor verwezen naar november 2002. De vorige minister van Sport stelde deze 'algemene behoeftestudie' in het vooruitzicht voor 2003. Wanneer kan de Vlaamse regering een definitieve beslissing nemen in dit dossier? Wat is de verdere timing van de procedure?

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, ik sluit me aan bij de heer Gysbrechts.

De provincies staan voor aanzienlijke investeringen voor de aanleg van de terreinen. De provincie West-Vlaanderen vraagt zich af of de Vlaamse overheid zal bijdragen in die kosten.

De voorzitter : Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans : Vandaag las ik in de krant dat de Raad van State negatief heeft gereageerd op de aanvraag voor motorcrosswedstrijden in Wommelgem. Het gaat om landbouwgebied. Bestaat er al een omschrijving van de terreinen? Zijn occasionele terreinen een mogelijkheid?

Ik ben bang dat we met permanente terreinen de buurtbewoners over ons heen krijgen. Blijkbaar is het niet eenvoudig om geschikte terreinen te vinden. Ik vraag me af hoe we dit soort terreinen moeten noemen en onder welke categorie we ze moeten plaatsen.

Wanneer komt er eindelijk een beetje licht in deze zaak? We zijn als Vlamingen toch fier op onze prestaties op de circuits? We presteren goed op internationaal niveau, maar in Vlaanderen ondervinden we niets dan tegenkanting. Dat is bedroevend.

Mijnheer de minister, ik hoop dat u iets kunt realiseren. Ik weet dat dit niet uw eerste opdracht is. Uw voorgangers hebben hier ook al veel problemen mee gehad.

De voorzitter : Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, dit is inderdaad een van die vragen die op gezette tijden steeds terugkomen. Ik noem hier heel wat sympathie voor de motorcross. Wees gerust, ik deel die sympathie. Ik wil motorcross in Vlaanderen alle kansen geven, want we hebben een rijke traditie. We zijn in het buitenland bekend om onze gemotoriseerde topsporters. De meesten van ons zijn daarmee groot geworden.

Alleen zitten we nu met een dossier met vele aspecten. Het gaat niet alleen om de motorcross, maar ook om leefmilieu, ruimtelijke ordening en toerisme. Alle beleidsniveaus zijn erbij betrokken. Dit is een vergunningsprobleem, waarbij we kampen met omslachtige procedures. De oplossingen liggen niet voor het rapen. De inspanningen van mijn voorgangers geven aan dat we de motorcross alle kansen willen geven. Dat is ook de filosofie van de Vlaamse regering.

Intussen is er overigens al heel veel gebeurd. De provincie Limburg heeft de hele procedure doorlopen. Het dossier is volledig en omvat vier permanente terreinen. Het moet nog door de Vlaamse regering worden bekrachtigd. De bestendige deputatie heeft verdienstelijk, zelfs baanbrekend werk verricht.

De ministerraad heeft afgesproken dat we niet perse willen wachten tot een dossier helemaal is afgerond. We kunnen over een akkoord spreken vanaf het moment dat één terrein kan worden vastgelegd. We willen daarmee aangeven dat we echt tot oplossingen willen komen en de illegaliteit willen bestrijden. We willen de cross als populaire sportdiscipline alle kansen geven.

Iedereen beseft intussen wel dat een regeling waarbij vier verschillende domeinen en verschillende beleidsniveaus betrokken zijn, niet eenvoudig maar wel belangrijk is voor de toekomst van de sport. Om prominent aanwezig te blijven in de motorcross moeten we blijven investeren, maar dat doen we uiteraard alleen als we toekomstperspectieven hebben zodat de investeringen kunnen renderen.

Er is nog geen geo-loket voor gemotoriseerde sporten geïnstalleerd. De gemeenten en provincies beschikken over de digitale kaarten en kunnen dus wel werken. Er is nog geen geo-loket omdat Leefmilieu de kosten daarvoor betwist. Het departement vindt dat Sport de kosten moet dragen. We spreken over zo'n 50.000 euro. Sport vindt dan weer dat de meeste aspecten – zoals geluidshinder en milieuvergunning – onder Leefmilieu vallen. Dit

Keulen

soort betwistingen remt de werkzaamheden evenwel niet af. Limburg is daar het voorbeeld van.

Er is door OC-GIS nog geen aanvang gemaakt met betrekking tot de uitbouw van een dergelijk geoloket. De aanbesteding zou door Aminimal gebeuren, maar dit wordt nu opnieuw ter discussie gesteld door het kabinet Leefmilieu. Er is voorlopig nog geen beslissing genomen over welke minister dit zal financieren, maar de digitale informatie die ter beschikking werd gesteld aan de provinciale GIS-verantwoordelijke is wel nuttig in de zoektocht naar geschikte terreinen. Het geo-loket is zeker een handig instrument dat nog meer zijn nut zal bewijzen bij de zoektocht naar geschikte terreinen voor de andere ruimtegevoelige sporttakken.

Uw vragen 2, 5 en 6 zal ik gezamenlijk beantwoorden, mijnheer Gysbrechts. Enkel de provincie Limburg heeft haar voorbereidende werkzaamheden volledig afgerond. De bestendige deputatie van de provincie Limburg heeft op 7 februari 2003 haar dossier, met voorstel van vier locaties, via het kabinet Sport ingediend bij de technische werkgroep Gemotoriseerde Sporten Vlaanderen. Ik wil niet opscheppen met de provincie Limburg, maar we hebben de oudste traditie in de motorsport. De vier terreinen worden al sinds jaar en dag gebruikt voor motorcross.

Deze werkgroep is samengesteld uit vertegenwoordigers van het kabinet Sport en de afdelingen Natuur, Bos en Groen, Ruimtelijke Planning, Milieuvergunningen, OC-GIS, Toerisme en Bloso. Ze heeft op 4 april 2003 een eenvormig, gunstig advies geformuleerd. Dit advies werd door de toenmalige minister van Sport, de heer Vanhengel, op 16 april 2003 overgemaakt aan de bestendige deputatie van de provincie Limburg. Het werd ook ter kennisgeving gestuurd naar de Vlaamse ministers bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, Leefmilieu en Toerisme. Het initiatief ligt nu opnieuw bij de provincie Limburg.

De overige provincies zijn volop bezig om, in overleg met de verschillende actoren, locaties te zoeken en te selecteren om die aan de technische werkgroep voor te leggen. Dit is geen gemakkelijke opdracht omdat enerzijds rekening moet worden gehouden met de multifunctionele invulling van de voorgestelde locaties, zodat ook andere geluidshinderende sporten zoals bijvoorbeeld kleiduivenschietsen op die locatie kunnen worden beoefend, en anderzijds een beroep moet worden gedaan op

de medewerking en instemming van lokale besturen.

Mijnheer Gysbrechts, wat uw vraag over de overgangsmatregelen betreft, verwijs ik naar de bevoegdheden van de Vlaamse ministers van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening.

De openstelling voor de losse recreatierijders van de geselecteerde locaties van permanente omlopen met trainingsfaciliteiten voor gemotoriseerde sporten zal afhankelijk zijn van de beheersformule met betrekking tot deze locaties. Gelet op het bovenlokale karakter van deze infrastructuren moeten de provincies inzake de exploitatie, de prijzenpolitiek, enzovoort, een sturende en bewakende rol spelen.

Mijnheer De Cock, mevrouw De Gryze, mevrouw Hermans verwees daarnet naar het recente arrest van de Raad van State. Daarin staat letterlijk dat die crossen enkel mogelijk zijn in een recreatiegebied. Voorlopig wordt het occasioneel crossen toegestaan op basis van een omzendbrief van toenmalig minister Stevaert. De bedoeling daarvan was het crossen ook mogelijk te maken buiten de permanente circuits. In het advies van de Raad van State staat dat een omzendbrief nooit af kan wijken van een decreet, in casu op de ruimtelijke ordening. Ze kan enkel iets verfijnen of operationaliseren. Een afwijking ervan is echter uitgesloten.

Het occasioneel crossen in landbouwgebied gedurende drie dagen is bijvoorbeeld niet toegestaan. Het arrest is zeer verregaand. Het is minstens zo belangrijk als dat inzake de permanente circuits. Er wordt misschien meer gecrossd op occasionele circuits dan op permanente. We zoeken nu naar een oplossing voor beide problemen. Ik tracht de vertegenwoordigers van onder andere de crossbonden – de FAM en de VMBB – tijdens de vakantie rond de tafel te krijgen. Indien we niets doen, vrees ik dat we de toekomst van de crosssport zwaar hypothekeren.

Ik verwijs ook naar een besluit van 26 april 2002 van minister Van Mechelen. Daarin staat in artikel 3, punt 27 dat eventueel tijdelijke reliëfwijzigingen ten behoeve van organisaties van sportmanifestaties kunnen worden toegestaan. Dat zou eventueel kunnen in agrarisch, industrie- of een recreatiegebied in de ruime zin, maar niet in een natuur-, habitat- of vogelrichtlijngebied. Een manifestatie zou mogelijk zijn voor een periode van 3 dagen als de organisator zich ertoe verbindt de aangebrachte hindernissen binnen de 10 dagen te verwijderen.

Keulen

Dit is echter maar één aspect van het verhaal. Crossen valt voor een deel onder Ruimtelijke Ordening, maar het grootste deel hoort bij Leefmilieu. Wat dat betreft, moeten we rekening houden met Vlarem. Daarin staan misschien ook wel ergens bepalingen om het occasioneel crossen mogelijk te maken. Het blijft echter oplapwerk. We moeten zorgen voor een structurele basis.

Permanente crossterreinen worden niet elke dag van de week gebruikt, integendeel. Het kan gaan om 1 dag gedurende een aantal weken. In Lanaken wordt één keer per jaar gedurende één weekend een cross georganiseerd. De rest van het jaar gebeurt daar niets.

Mensen willen pas investeren in een bepaalde discipline als ze weten dat er in de toekomst mogelijkheden zijn. Als er iedere keer weer worden gevocht voor een vergunning, dan geven ze er nogal eens de brui aan. Een van de afdelingen van Natuurpunt heeft bij de Raad van State een procedure aangespannen over een crossterrein in Wommelgem. De uitspraak kan gebruikt worden als jurisprudentie waardoor het occasioneel crossen in de toekomst uiterst moeilijk wordt. Als mensen vrezen dat een paar dagen voor de manifestatie een bevelschrift zal worden afgeleverd, zullen ze afhaken. We zoeken naar een oplossing.

Mevrouw De Gryze, ook op de bedrijventerreinen gaat het om occasioneel crossen.

Mijnheer De Cock, zoals reeds gesteld heeft enkel de provincie Limburg haar voorbereidende werkzaamheden volledig afgerond. De overige provincies zijn volop bezig om, in overleg met de verschillende actoren, locaties te zoeken en te selecteren. Ze kunnen hun voorstellen te allen tijde indienen, zelfs dossier per dossier. In de beslissing van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 werd evenwel geen timing opgelegd. De bedoeling is om zoveel mogelijk rekening te houden met de specificiteit van elk dossier.

Voor uw vraag over de overgangsmaatregelen verwijs ik u naar de Vlaamse ministers bevoegd voor Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening. Uw vraag over de Vlaremreglementering moet u stellen aan de minister van Leefmilieu. Ik kan er enkel aan toevoegen dat hierover in de technische werkgroep geen overleg werd gepleegd.

Op 19 december 2002 werd in opdracht van de toenmalige Vlaamse minister van Sport, de heer

Vanhengel, op het Bloso een eerste infovergadering belegd voor veertien sportfederaties, onderverdeeld in luchtsporten, watersporten, golf, paardrijden en kleiduivenschietsen, die door de aard van hun sportbeoefening geconfronteerd worden met problemen inzake ruimtelijke ordening, leefmilieu en natuurbehoud. Daarnaast waren ook vertegenwoordigers aanwezig van de kabinetten en administraties Ruimtelijke Ordening, Leefmilieu, Toerisme en Defensie, de Vereniging van Vlaamse Provincies en de Vlaamse Sportfederatie.

Het is de bedoeling om conform de beslissing van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 op termijn tot een structurele en duurzame oplossing te komen voor de bovenlokale ruimtelijke problematiek van verschillende sporten. Hiertoe werd een interdepartementale werkgroep Ruimtelijke Ordening en Sport geïnstalleerd. Tevens werden concrete afspraken gemaakt over de methodiek en de procedure die zal worden gevolgd om tot oplossingen te komen.

Het ruime veld aan probleemsporten werd in vier werkgroepen van aanverwante sporten onderverdeeld: luchtsporten, watersporten, golf en de restgroep die bestaat uit paardrijden en kleiduivenschietsen. Ze kregen de opdracht om per sport een gedetailleerd rapport op te maken met een inventaris van de clubs, het aantal leden, de locaties waar de sport werd beoefend, de reeds verdwenen locaties omwille van vergunningsproblemen, de voorname knelpunten op het vlak van ruimtelijke ordening en leefmilieu vooral met het oog op Vlarem, de noodzakelijke infrastructuur om de sport te kunnen beoefenen, enzovoort.

Op volgende data werd reeds vergaderd en overleg gepleegd. Op 24 maart 2003 kwamen de luchtsporten aan bod. Dat zijn zweefvliegen, motorvliegen, valschermspringen, deltavliegen, parapente en modelvluchtvaart. Op 26 maart 2003 kwamen de watersporten aan bod: waterski, kajak, kano, zeilen, duiken en jetski. Op 27 maart 2003 kwam golf aan bod. Ondertussen werd reeds een golfmemorandum goedgekeurd door de regering. Op 28 maart 2003 werden het paardrijden en kleiduivenschietsen behandeld.

De sportfederaties hebben uitstekend werk geleverd. Alle vergaderingen werden voorbereid en gecoördineerd door het Bloso. Op 29 april 2003 vond op het Bloso de eerste bijeenkomst plaats van de interdepartementale werkgroep Sport en Ruimtelijke Ordening. Er werd teruggekoppeld naar de kabinetten, de administraties en de natuurverenigingen en er werd tevens beslist om een nota voor

Keulen

de Vlaamse regering voor te bereiden met een situering van de problematiek en met voorstellen van oplossingen. De nota wordt in overleg met de werkgroepen voorbereid.

De Vlaamse regering kan enkel een beslissing nemen als de wettelijke procedure inzake de opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen volledig werd gevolgd en afgerond. Dat kan nog een zekere tijd in beslag nemen. Enkel de provincie Limburg zit al in de fase van opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen. De overige provincies zijn nog volop bezig met het zoeken naar en selecteren van locaties om ze daarna voor advies aan de technische werkgroep Gemotoriseerde Sporten Vlaanderen voor te leggen. Er werd evenwel geen timing opgelegd door de Vlaamse regering. Vermits ik dit belangrijke dossier coördineer, zal ik ook het initiatief nemen om de bestendig afgevaardigden voor Sport te vragen naar de stand van zaken en hen ervan te overtuigen zich volledig te engageren om eindelijk voldoende rechtszekerheid te bieden voor deze sporttak waarin Vlaanderen al generaties lang een internationale hoofdrol speelt.

Mijnheer Van Nieuwkerke, u stelde een vraag over de financiering van de aanpassing van de terreinen. Blijkbaar zijn de crossfederaties, de FAM en de VMBB, zelf bereid om mee te investeren in de uitrusting van dergelijke terreinen als op provinciaal niveau locaties worden gevonden en de diverse betrokken departementen en gemeentebesturen een akkoord bereiken. U vroeg of Vlaanderen een deel van de kosten op zich kan nemen, maar dat zal dus niet nodig zijn. Voor de crossfederaties gaat het immers over een structurele investering waardoor de sport kan worden beoefend.

De voorzitter : De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerige antwoord. Het doet plezier dat ook u de nodige interesse toont voor het dossier en engagementen aangaat.

Voormalig minister Anciaux reageerde positief en was bereid om iets aan het probleem te doen. Zijn opvolger, de heer Vanhengel, en zijn kabinetmedewerkers hebben het dossier ter harte genomen en heel wat vooruitgang geboekt. Hopelijk kunt u het tot een goed einde brengen.

Mijnheer de minister, we hangen natuurlijk af van de ruimtelijke uitvoeringsplannen. Het is goed er bij de bestendige deputatie op te blijven aandringen om het dossier niet te laten liggen. Ik reken erop dat u het dossier tot een goed einde brengt zodat we tot ieders voldoening over permanente motorcrossterreinen kunnen beschikken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de overlevingskansen van de bestaande lokale radio's

Vraag om uitleg van mevrouw Niki De Gryze tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over het nieuwe radiofrequentieplan

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om de heer Decaluwe tot de heer Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport, over de overlevingskansen van de bestaande lokale radio's en van mevrouw De Gryze tot minister Marino Keulen, over het nieuwe radiofrequentieplan.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het decreet over de erkenning van de lokale radio's kan bijna worden uitgevoerd. Het uitvoeringsbesluit over de erkenningsvoorwaarden van 22 april is immers in het Staatsblad verschenen, en het uitvoeringsbesluit over de technische voorwaarden van de zendvergunningen en het nieuwe frequentieplan werden definitief goedgekeurd door de Vlaamse regering op 13 juni 2003. Het uitvoeringsbesluit over de erkenningsprocedure werd voor advies overgemaakt aan de Raad van State.

Bij de voorstelling van het nieuwe frequentieplan op 5 juni in de commissie voor Media, beloofde uw voorganger, minister Van Mechelen, dat rekening zou worden gehouden met de geschiedenis van de bestaande lokale radio's bij de toekenning van de nieuwe zendvergunningen. Het grote verschil met vroeger is dat definitief werd afgestapt van de lagevermogenszenders en dat werd getracht zoveel mogelijk stedelijke frequenties met een hoger vermogen, tussen 500 watt en 5 kilowatt, te laten bestaan. Er wordt ook steeds een vorm van directiviteit op-

Decaluwe

gelegd om zo de frequentieruimte maximaal te kunnen benutten. Het is belangrijk dat daardoor het luistercomfort en de economische leefbaarheid worden versterkt. Op de website merken we dat de lokale frequenties een vermogen behouden van maximaal 100 watt.

Mijnheer de minister, het zendcomfort is cruciaal en hangt samen met de economische leefbaarheid. Na de voorstelling op 5 juni was ik erg enthousiast. Als toenmalig parlementslid zei u dat het een historisch moment was omdat ik positief reageerde. Toen beschikten we echter nog niet over gedetailleerde informatie. Uit vele hoeken getuigen mensen nu over problemen. Er lopen heel wat negatieve reacties binnen over het frequentieplan omdat een aantal frequenties niet langer beschikbaar zijn. Dat is natuurlijk begrijpelijk, want na de herschikking is het totale aantal frequenties ongeveer gelijk gebleven. Het is logisch dat mensen die vroeger wel over een frequentie beschikten, maar nu niet meer, ontgoocheld zijn.

Een ander probleem dat maar niet opgelost raakt, is dat van het luistercomfort. Vooral de kleinschalige onafhankelijke radio's in een aantal regio's dreigen echt in de problemen te geraken. Ik citeer uit de reacties van bepaalde radio's: 'Na jarenlang onafhankelijk uitzenden en steeds met een wettelijk vermogen, biedt het nieuwe frequentieplan geen extra dan louter het behoud van een slechte frequentie.'

In de omgeving van de taalgrens verdwijnen in het nieuwe radiolandschap een aantal frequenties naar Wallonië, maar in ruil komt er een nieuwe radio bij in Moeskroen. Dat is zomaar eventjes 10 kilometer dichterbij Deerlijk. Bovendien komt er nog een zware frequentie bij in Doornik.

Ook de ketenfrequenties krijgen het moeilijk. Bepaalde frequenties zullen moeten worden gedeeld. De radio's uit Moeskroen en Doornik zullen het radiolandschap in Zuid-West-Vlaanderen grondig verstoren. Immers, de lokale radio's krijgen geen extra vermogen en hun zendcomfort is niet gegarandeerd.

Ik heb ook een mail ontvangen uit Herenthout-Olen. Nadat ze het nieuwe frequentieplan hadden bekeken, moesten de lokale radio's daar vaststellen dat hun werking in het gedrang zal komen met een gedeelde frequentie, met amper 40 watt. Met andere woorden, de verzorging wordt niet gegarandeerd zoals oorspronkelijk was beloofd.

In Oost-Vlaanderen is evenmin sprake van een ruimer en beter zendgebied. Immers, op de betrokken frequentie blijft de 34 watt van toepassing met een effectief uitgestraald vermogen van 19 watt, zoals nu het geval is. Als je bovendien het Waalse frequentieplan bekijkt, zitten heel wat Franstalige zenders van Brussel tot Moeskroen allemaal vrij dicht in de buurt, met een veel groter vermogen dan toegelaten. Daardoor zal de situatie in de toekomst alleen nog verslechteren.

In het midden van West-Vlaanderen ziet het er op het eerste zicht niet slecht uit. Omwille echter van het groot vermogen van Doornik, zal de situatie er effectief verslechteren. Men spreekt daar van een vergiftigd geschenk.

Mijnheer de minister, door het nieuwe frequentieplan zal het radiolandschap veranderen. Het zullen echter vooral de kleinschalige radio's zijn die het slachtoffer worden van deze frequentieslag. Na jarenlange moeite om een trouw luisterpubliek op te bouwen, moeten ze uitwijken naar nieuwe frequenties wat negatieve gevolgen dreigt te hebben voor de klantenbinding. Bovendien was de lokale zenders meer leefbaarheid beloofd, maar de sector is van mening dat die belofte niet wordt nagekomen door het aanbod van 40 en 100 watt-zenders.

Mijnheer de minister, welke maatregelen zult u nemen om de bestaande lokale radio's maximaal de kans te geven om hun vertrouwde frequenties te behouden en vooral om hun zendcomfort te verhogen? Beide zijn onmisbare voorwaarden om het luisterpubliek en de economische leefbaarheid te behouden en te versterken.

Welke afspraken werden er gemaakt met de Franse Gemeenschap en met het BIPT? Als men aan de andere kant van de taalgrens blijft voortdoen alsof er niets aan de hand is, en het BIPT treedt niet op, dan hebben wij hier ongelofelijk veel moeite gedaan voor niets. In sommige regio's zal de situatie zelfs nog slechter worden.

Er moet een businessplan worden ingediend. In dat geval is het essentieel om te weten wat er operationeel zal zijn. Uit de tientallen mails die ik heb ontvangen, blijkt dat geen enkele lokale radio zinvol kan antwoorden op de vraag wat effectief het verzorgingsgebied zal zijn. Misschien wordt dit nog duidelijk via de infosessies die uw voorganger, minister Van Mechelen, had aangekondigd.

De voorzitter : Mevrouw de Gryze heeft het woord.

Mevrouw Niki De Gryze : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij waren eveneens verheugd toen minister Van Mechelen ons het frequentieplan uitlegde. Uit diverse hoeken kwamen echter nogal wat vragen en opmerkingen. De reactie ging van lichte tot grote paniek, omdat men zich afvraagt wat het beloofde zendcomfort zal betekenen. Op sommige plaatsen zijn er minder of zelfs geen frequenties meer overgebleven.

Ik geef een aantal voorbeelden. In Waregem sneuvelt één frequentie, namelijk Contact2 en in Roeselare sneuvelen er twee, namelijk Alpine en Bingo. Bovendien wordt West-Vlaanderen geconfronteerd met de Waalse stations met harde vermogens. In Ninove moeten twee van de drie radio's verdwijnen. In het Gentse zou enkel in Deinze één van de vier lokale radio's moeten verdwijnen. Wat de streek Aalst-Brussel-Gent betreft, spreekt men al van een interferentieplan omdat daar in nogal wat grootvermogens is voorzien, wat onvermijdelijk tot storingen zal leiden. In Limburg verdwijnt in de regio Lommel-Overpelt één van de twee frequenties. In Antwerpen lijkt het aantal toekomstige frequenties net iets lager te liggen dan het aantal huidige lokale radio's. De regio Leuven zou zwaar getroffen zijn.

De vraag is ook of er een akkoord is met Wallonië over het exacte tijdstip van de omschakeling naar de nieuwe frequenties, want als dit niet simultaan gebeurt, is er opnieuw een periode van storing. Bovendien zijn er nu reeds radio's die problemen hebben met Waalse frequenties. Daarvoor werd verwezen naar het federaal niveau. Mijnheer de minister, mogen we in de toekomst een betere opvolging verwachten ?

Wat zijn de overlevingskansen voor lokale radio's die reeds een geschiedenis hebben en waarbij rekening kan worden gehouden met hun ervaring ? Wat denkt u ervan om, zoals sommigen suggereren, de huidige radio's opnieuw te erkennen en er geen nieuwe meer toe te staan op plaatsen waar radio's verdwijnen ? Wat gebeurt er concreet als er storingen blijken te zijn door Waalse zenders ? Wat gebeurt er concreet als er storingen zijn door regionale zenders ?

De voorzitter : Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ook ik ben overspoeld door paniekerige e-mails van mensen die op www.fmradio.be gingen kijken en zagen dat heel wat frequenties geschrapt waren. Die frequenties

hebben evenwel niets te maken met de bestaansreden van hun radio. Ik begrijp echter het probleem dat de heer Decaluwe heeft geschetst in verband met klantenbinding. Het veranderen van de frequenties betekent voor veel mensen een moeilijke overgang.

Bij het verdwijnen van lokale radio's moeten we rekening houden met de stadsradio's. In hoeverre kunnen zij die open plaatsen invullen ? Volgens mij zal er in elk geval geen plaatstekort zijn.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, net zoals iedereen hier ben ik ook bestookt met e-mails. In cijfers is het verschil van aantal radiofrequenties miniem. Dat heeft voor gevolg dat sommigen op een andere frequentie moeten uitzenden. U kent het spreekwoord : men kan geen omelet bakken zonder eieren te breken.

Er zijn voorwaarden opgelegd. Ik heb alleen e-mails gekregen uit streken waar problemen kunnen rijzen. In Gent blijkt het nogal mee te vallen. Ik verwacht van u, mijnheer de minister, dat u daar een antwoord voor hebt.

Het BIPT is nu blijkbaar toch tot actie overgegaan. Het zou Contact Inter nu toch uit de ether halen. Er is veel kritiek op het BIPT, en de verhouding tussen de gemeenschappen en het BIPT is nog altijd niet duidelijk.

We hebben dat hier al vaker meegemaakt : vanaf het moment dat er een nieuw decreet aankomt, raken de mensen in paniek. Ik raad hen aan om een beetje af te wachten. Een verandering van frequentie was al een probleem vóór dit frequentieplan. De heer Decaluwe heeft de hele evolutie al geschetst. Ik begrijp de reactie van de kleine radio's. We waren er echter vroeger reeds van overtuigd dat er een groot probleem heerste in het medialandschap waardoor er ook radio's zouden verdwijnen. Ik hoop dat het nieuwe plan voor die radio's een nieuwe kans betekent. Ik probeer daarom de paniek te relativiseren.

Ik begrijp dat het voor sommigen niet eenvoudig is om zo'n dossier op te stellen. We hebben met iedereen rekening gehouden. De radio's die al langer bestaan, worden geapprecieerd om hun ervaring. Ik ga echter absoluut niet akkoord met het voorstel om geen nieuwe radio's toe te laten. Er zijn radio's die een frequentie in beslag nemen, maar niet zelf

Vandenbossche

uitzenden. Het gaat vooral om studentenradio's die hun frequentie aan anderen verhuren. Die 'huurders' kunnen dus nooit meer aan de bak komen. Dat vind ik heel erg. Ik hoop dat de nieuwe procedure al deze wantoestanden uit de wereld zal helpen.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Frans De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb alle begrip voor de complexiteit van het dossier. Het frequentieplan moet veel moeite gekost hebben. Ik heb ook paniekerige mails ontvangen.

Wat zal er gebeuren als een aantal radio's aan alle criteria beantwoorden en er geen plaats is voor hen ? Dat lijkt me echt een oneerlijke situatie. Hoe kunnen de stadsradio's een opvangnet vormen voor de lokale radio's die dreigen uit de boot te vallen ?

De voorzitter : Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de maatschappelijke gevoeligheid van dit dossier is overduidelijk. We zijn niet bezig boven de hoofden van de mensen. We hebben al heel veel Latijn gestoken in de lokale radio's en willen dit medium alle kansen geven. We hebben hoorzittingen gehouden, we hebben initiatieven van de oppositie en van de meerderheid besproken. We hebben het decreet op de privé-radio's voorgesteld. We willen een sector die aan de rand van de afgrond staat opnieuw kansen geven. Eén zaak staat me sinds de hoorzittingen duidelijk voor ogen : "maak komaf met de bestaande situatie. Als dit nog 1 of 2 jaar duurt, is de sector niet dood maar mordsdood. Probeer de sector opnieuw zuurstof in te pompen met nieuwe initiatieven". Dit kwam niet uit de meerderheid maar uit de sector.

De overheid heeft dat medium een jaar of tien laten aanmodderen. Ik wil dit niet politiek uitspeelen. We hebben wel de verdienste dat we de uitdaging zijn aangegaan. Wetend dat dit allemaal gevoelig lag, praten we over rechten en verworven rechten, over economische activiteit.

Het decreet wordt nu geoperationaliseerd. De administratie Media heeft de website geopend en staat de betrokkenen telefonisch én te velde met raad en daad bij. Dit is een duidelijke illustratie van het feit dat we kansen willen creëren. Het is helemaal niet onze bedoeling initiatieven te laten

mislukken. Indien mensen er echt voor willen gaan, moeten hun dossiers inhoudelijk worden afgewogen en mogen vormfouten hen de das niet omdoen. Hun dossiers mogen niet worden afgekeurd omdat ze bepaalde zaken niet wisten. Zeker niet als het gaat om zaken die ze, indien ze op de hoogte waren geweest, zonder problemen hadden kunnen regelen. We willen het medium in de toekomst weer alle kansen geven. De inspanningen die we leveren, tonen aan dat lokale radio's in Vlaanderen een plaats moeten krijgen.

In het decreet hebben we het belang van de gemeenschapsfunctie benadrukt. Lokale radio's hebben niet enkel een informatieve functie. Ze vervullen tevens een gemeenschapsversterkende functie.

De bestaande radio's die een goed dossier indienen, kunnen de facto van een voorrangregeling genieten. Als ze een goed dossier indienen en als er frequenties voorhanden zijn, krijgen ze alle kansen. Op verzoek van de voorzitter van deze commissie moeten ze het inschrijvingsgeld van 248 euro zelfs niet betalen. Op die manier trachten we de bestaande radio's zo laagdrempelig mogelijk te benaderen.

Uit al deze initiatieven blijkt dat we minstens het voordeel van de twijfel moeten krijgen. Na tien tot vijftien jaar verwaarlozing willen we de lokale radio's, de stadsradio's en de regionale radio's alle kansen bieden.

Ik wist uiteraard op voorhand dat dit vragen zou oproepen. Dit is ook de reden waarom de commissie vooraf op de hoogte is gebracht van de bereidheid om informatievergaderingen te houden.

De administratie heeft een website geopend. Op die site staan de antwoorden op de meest algemene vragen in verband met lokale radio's. Bovendien staat de administratie klaar om concrete vragen telefonisch te beantwoorden. Zoals ik daarnet al heb gezegd, is het niet onze bedoeling dergelijke initiatieven te laten mislukken.

Wat de erkenning van de radio's betreft, verwijst de administratie naar de teksten van het decreet, van de voorbereidende stukken en van het uitvoeringsbesluit. Al deze teksten staan trouwens op de website.

Hoewel ik de bezorgdheid van de vraagstellers kan begrijpen, ben ik een beetje verrast door de vragen over het aantal lokale radio's, over het wegvallen van frequenties en over de voorrangregelingen voor die frequenties. Vooraleer ik op die vragen

Keulen

inga, zal ik nog even de procedure en de erkenningscriteria overlopen.

Het procedurebesluit van 14 juli 1998, gewijzigd bij besluit van 14 maart 2003, bepaalt dat de aankondiging in het Belgisch Staatsblad door het VCM, van de frequenties waarvoor per locatie een erkenningsaanvraag voor een lokale radio kan worden ingediend, het begin van de procedure inluidt. Enkele weken geleden hebben we hier het mini-decreet op het VCM behandeld. Het begin van de procedure blijft in dit mini-decreet behouden. Het VCM moet een advies over de conformiteit van de ingediende dossiers uitbrengen.

Uiterlijk op 16 juli 2003 moet de Raad van State advies uitbrengen over het uitvoeringsbesluit van het mini-decreet. In functie van de regeringsagenda zal de Vlaamse regering op 18 of op 23 juli hierover een definitieve beslissing nemen. Daarna zal het uitvoeringsbesluit, samen met het volledige frequentieplan, in het Belgisch Staatsblad worden gepubliceerd.

Onmiddellijk hierop zal het VCM de oproep en de frequentiepakketten in het Belgisch Staatsblad laten publiceren. Ik ben van plan het VCM te vragen om de oproep voor de regionale radio's eind juli, en de oproep voor de lokale radio's en de stadsradio's eind juli of begin augustus, te laten verschijnen. Dit onderscheid moet het allemaal wat werkbaar houden.

De kandidaat-radio's hebben vervolgens 30 dagen om een dossier in te dienen. Zodra de oproep verschijnt, zullen de modelformulieren op de website van de administratie en bij het VCM beschikbaar zijn. Ook op dit vlak is het onze bedoeling zo klantvriendelijk mogelijk te werk te gaan.

Volgende week zullen de technische gegevens op de website worden gepubliceerd. Het gaat hier om gegevens over coördinaten, vermogens, antennehoogtes en dergelijke. Deze publicatie is louter informatief bedoeld. Indien de directiviteitsregel van toepassing is, zal dit met een letter D worden aangegeven. Directiviteit is een techniek om storingen te vermijden. Het is uiteraard niet onze bedoeling andere zenders te storen. Lokale radio's met een groot vermogen moeten sowieso over de nodige directiviteit beschikken.

De kandidaten voor een groot vermogen kunnen best rechtstreeks contact opnemen met de administratie. De administratie staat deze mensen met

raad en daad bij. Iedereen kan voor een grote zender kandideren. We willen er enkel voor zorgen dat al deze kandidaten beseffen dat directe antennes duur zijn, dat grote vermogens hogere electriciteitsrekeningen betekenen en dat een groter zendgebied ook bijkomende uitgaven met betrekking tot rechten impliceert.

De kandidaten mogen deze kosten niet onderschatten. Een nieuwe antenne voor een stadsradio kost ongeveer 60.000 euro. Dit is slechts een aspect van het volledig kostenplaatje. Iedereen moet weten waaraan hij begint, welke lasten hij op zich neemt en in welke mate dit de toekomstige werking van zijn radio kan beïnvloeden of zelfs hypothekeren.

Ik kan niemand tot iets verplichten. Wat dit betreft, is iedereen vrij. Persoonlijk ben ik van mening dat, op die plaatsen waar grotere frequenties beschikbaar zijn, de professionelere initiatieven beter voor de stedelijke frequenties zouden opteren. Met een vermogen van 100 watt heeft een zender immers slechts een bereik van 7 kilometer. Ik ben er tevens van overtuigd dat de lokale radio's beter niet voor grote vermogens zouden opteren. Gezien de investerings- en exploitatiekosten twijfel ik aan de leefbaarheid van een kleine vrijwilligersradio met een groot vermogen. Ik kan niemand dwingen. Iedereen moet doen wat hij meent te moeten doen. Ik vind enkel dat iedereen op voorhand moet beseffen waaraan hij begint en wat de consequenties van zijn keuze zijn.

De vraag over de overlevingskansen van de bestaande radio's verrast me ook enigszins. Op 25 oktober 2002 heeft het Vlaams Parlement een door de meerderheid ingediend voorstel van decreet op de privé-radio's goedgekeurd. Ik was zelf overigens de hoofdindienaar van dit voorstel van decreet. In het decreet op de privé-radio's is de radio-ervaring die de medewerkers van een radio in het betrokken verzorgingsgebied hebben opgedaan uitdrukkelijk opgenomen in de erkenningscriteria voor lokale radio's. Eigenlijk gaat het hier de facto weer om een voorrangregeling. Indien een bestaande radio een goed dossier indient en indien een frequentie beschikbaar is, zal die radio met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid worden erkend.

De toelichting bij het decreet stipuleert duidelijk dat de omroepen die kunnen aantonen dat ze gedurende jaren aan een reële behoefte in het verzorgingsgebied hebben voldaan, en dat ze een bijdrage tot de socio-culturele ontwikkeling van dit

Keulen

gebied hebben geleverd, opnieuw voor een erkenning in aanmerking komen.

De kennis en de radio-ervaring met betrekking tot de productie en de exploitatie van een radio in het verzorgingsgebied in kwestie en de opgebouwde band met de lokale gemeenschap in datzelfde verzorgingsgebied zijn expliciet als erkenningscriteria in het besluit van de Vlaamse regering van 14 maart 2003 opgenomen.

Bovendien zijn de radio's die reeds in 2002 zijn vergund en die nu een kandidatuur indienen, vrijgesteld van het betalen van het inschrijvingsgeld van 248 euro. Zoals ik daarnet al heb gezegd, is dit het gevolg van een suggestie van de voorzitter van deze commissie. Op deze manier willen we het de bestaande radio's zo gemakkelijk mogelijk maken en willen we zo laagdrempelig mogelijk werken. We willen zoveel mogelijk kansen creëren.

Onze laagdrempelige houding ten aanzien van de bestaande radio's impliceert uiteraard niet dat nieuwe initiatieven totaal onmogelijk worden gemaakt. Om alle misverstanden te vermijden herhaal ik de vijf criteria voor de lokale radio's, die gelden als er meerdere kandidaten zijn voor een frequentie. Het eerste criterium is de concrete invulling van het programma-aanbod en zendschema, in het bijzonder het aanbod aan eigen programma's en het programma-aanbod met informatie over het eigen verzorgingsgebied. Daarnaast wordt rekening gehouden met de aantoonbare beschreven kennis en radio-ervaring van de kandidaat op het vlak van de productie en exploitatie van een radioprogramma voor het verzorgingsgebied in kwestie. Daarenboven moet er ook een aantoonbare en beschreven band zijn met de lokale gemeenschap. Het gaat daarbij in het bijzonder om de band die is ontstaan door gedurende een langere periode een ononderbroken continuïteit in de radio-uitzendingen te hebben verzorgd.

Er zijn ook bepalingen inzake de infrastructuur, met name de materiële en technische uitzendmogelijkheden waarover de kandidaat moet beschikken. Ten slotte wordt gekeken naar de degelijkheid van het opgegeven financieel plan en de financiële structuur. We denken eraan om het dossier van de regionale en stadsradio's te laten doorlichten door Abafim. Voor de lokale initiatieven zou dit gebeuren door de administratie Media.

Mijnheer Decaluwe, u vroeg me de bestaande lokale radio's maximale kansen te geven om hun ver-

trouwe frequenties te behouden. Een aantal bestaande frequenties zijn niet in het nieuwe frequentieplan opgenomen. Het kan toch onmogelijk uw bedoeling zijn om de radio's met een wegvallende frequentie elke kans op een nieuwe erkenning te ontnemen ! In het verslag bij het decreet is er sprake van om in de mate van het mogelijke de frequenties te behouden. Een waarborg ter zake is evenwel niet mogelijk. Elke radio moet immers een voorrang van frequentie aanduiden. De radio's hebben er derhalve alle belang bij om voor alle frequenties van de lokaliteit waarvoor ze kandideren de orde van voorrang aan te geven.

Een radio kan dus kandideren voor één lokaliteit. Binnen die lokaliteit kunnen er verschillende frequenties zijn. De kandidaat moet daarbinnen een prioriteit bepalen. Ik herhaal dat ik niemand kan verbieden om voor zowel grotere als kleinere vermogens de orde van voorrang aan te geven. Voor het medium en de levenskansen van de betrokken radio's lijkt mij een keuze voor ofwel grotere vermogens ofwel voor 100-wattzenders in de meeste gevallen aangewezen.

Mevrouw De Gryze, in geval van storingen door radio-omroepen van de Franse Gemeenschap komt het aan het BIPT toe om op te treden. De Vlaamse Gemeenschap stelt sedert jaren vast dat het BIPT weigert zijn verantwoordelijkheid als etherpolitie op te nemen. Het BIPT verwijst hierbij naar artikel 133 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 27 februari 2003. Daarin staat dat de Conseil Supérieure de l'Audiovisuel bevoegd is om overtredingen van de wetten vast te stellen.

Ondertussen heb ik met de leidend ambtenaar van het BIPT, de heer Van Heesvelde, gesproken. Ik heb hem gezegd dat we dit niet waarderen. Als we morgen iets soortgelijks in onze decreten zouden opnemen, dan wordt zijn dienst overbodig. Op een bepaald moment moeten mensen hun verantwoordelijkheid nemen. Die Franstalige etherpolitie aangaan we niet.

In geval van storingen door radio-omroepen, erkend door de Vlaamse Gemeenschap, ongeacht of dit nu regionale of lokale radio's betreffen, wordt gezien de bevoegdheidsverdeling eveneens een beroep gedaan op het BIPT om ter plaatse de nodige maatregelen te treffen. Als zou worden vastgesteld dat radio-omroepen zich niet aan de voorwaarden van de zendvergunning houden, volgt bovendien, zoals nu reeds het geval is, een procedure voor het Vlaams Commissariaat voor de Media. Het commissariaat kan sanctionerend optreden.

Keulen

De kans op mogelijke storingen van de uitzendingen van de lokale radio's door regionale radio-omroepen is bovendien uiterst beperkt, aangezien de frequenties die door de regionale radio's zullen worden gebruikt, gegroepeerd werden in de beneden- en middenfrequentieband. De benedenband gaat van 87.6 tot 102.1 megahertz. De middenband ligt tussen 102.2 tot 104.8 megahertz. Bij de bovenband verandert eigenlijk weinig.

Enkel een aantal lokale radio's met een hoger vermogen, waardoor ze bijvoorbeeld zouden kunnen uitzenden als stadradio, zullen over een frequentie beschikken in de beneden- en middenband. Bij het vastleggen van de lijst van deze frequenties en de ermee samenhangende zendvermogens werd ervoor gezorgd dat ze elkaar niet storen.

De twee consultantbedrijven, Nozema en Broadcast Partners, die de frequentieplannen hebben uitgewerkt, hebben steeds de kwaliteit van het plan bevestigd. Tijdens de coördinatievergadering is er ook over gewaakt dat de kwaliteit niet in het gedrang kwam. Het wegvallen van radio's wordt sterk overroepen. We zijn er immers in geslaagd om in plaats van 306 lokale radio's 292 lokale radio's te behouden, waarvan sommigen met groot vermogen. We beschikken daarenboven over 27 frequenties voor regionale en 44 voor landelijke radio's.

Ik stel me daarbij een aantal vragen. Is het wegvallen van sommige radio's het grote probleem? Zenden ze allemaal conform de geest en letter van het decreet uit? Zou het niet kunnen dat er meer levensvatbaarheid en kwaliteit komt indien sommige radio's zouden samensmelten?

Mevrouw De Gryze, u hebt het over een aantal probleemgebieden. Ik kan u garanderen dat de Vlaamse Gemeenschap, onder meer via de samenwerking met de consultantbedrijven, alles in het werk heeft gesteld om maximale oplossingen te bereiken, ook voor die gebieden. De onmogelijkheid om de hele band te herschikken, ligt uitsluitend bij de onwil van de Franse Gemeenschap om extra aanvragen zelfs maar te bekijken en aan het ontbreken van een afdwingbare coördinatieprocedure met vaste termijnen.

Met de Franse Gemeenschap hadden we 1 september als startdatum voor de frequentieplannen afgesproken. De Franse Gemeenschap bereidt zoals wij de erkenningsronde voor en heeft herhaaldelijk ge-

steld dat voor eind 2003 de erkennings- en vergunningsperiode zal worden afgerond.

De coördinatie van alle Vlaamse frequenties is rond. De Vlaamse Gemeenschap kan onmogelijk langer wachten omdat het huidig frequentieplan wordt bedreigd door de indienststelling van het plan van Nederland op 1 juni 2003.

Mijnheer de voorzitter, ik wens hier uitdrukkelijk de mensen van de administratie Media te danken. Ik denk daarbij in het bijzonder aan de heren Paul en Filip Vandevelde. Ze staan de vertegenwoordigers van de radio's met raad en daad bij. Zij hebben ervoor gezorgd dat er gedurende de hele maand juli een permanentie op de administratie is, zodat alle mogelijke inlichtingen kunnen worden verstrekt. Ze hebben daarvoor zelf het initiatief genomen. Eens de oproepen tot erkenning gepubliceerd zijn in het Belgisch Staatsblad, is er wel een grote afstandelijkheid en voorzichtigheid geboden. De radio's zullen dan op eigen kracht voor hun aanvraagdossier moeten zorgen.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, u hebt een bijzonder uitvoerig antwoord gegeven. U zegt ons dat we de zaak moeten relativeren. Uit de e-mails die ik heb ontvangen, blijkt echter dat de mensen ontgoocheld zijn. Ik heb het dan niet over degenen die hun frequentie verloren hebben, maar wel over degenen die een frequentie hadden met een slecht verzorgingsgebied. Dat gebied wordt niet verbeterd.

Ik denk dat we de vele onafhankelijke getuigenissen wel mogen geloven. De essentie van het nieuwe frequentieplan was om het zendcomfort en de economische leefbaarheid van de lokale radio's te verhogen. Ik weet niet precies hoeveel er minder zijn – dat is ook niet zo belangrijk. Ik voel me echter een beetje bij de neus genomen, ondanks de enorme inspanningen die zullen worden geleverd op het vlak van informatie. Er waren hoge verwachtingen over het verzorgingsgebied, want er werd gezegd dat het niet meer zou worden gestoord. Aan die verwachtingen werd niet beantwoord.

Mijnheer de minister, een van uw voorgangers, de heer Van Rompuy, vertrok van verzorgingsgebieden omwille van de economische leefbaarheid. Nu is men op een heel ander punt vertrokken om een maximaal aantal frequenties te kunnen behouden. Toen waren er 200, nu zijn er 287. De essentie is dat er beter een beetje minder frequenties zijn, maar

Decaluwe

dat de bestaande zenders echt leefbaar zijn. Nu zijn veel lokale radio's een beetje ontgoocheld.

De federale onderhandelingen zijn bezig. Misschien is het een goed idee om morgen de problematiek van het BIPT op die onderhandelingstafel te werpen. Afspraken moeten aan beide kanten van de taalgrens worden nagekomen. U zou kunnen proberen om via de formateur duidelijke afspraken te maken met de heren Di Rupo en Michel.

Ik ontvang veel e-mails en ik hoop dat de inhoud ervan niet klopt. Het is wellicht een goed idee om contact op te nemen met de verenigingen om een aantal misverstanden uit de wereld te helpen. Nu al wordt er immers mee gedreigd dat binnen de 60 dagen na de publicatie van het frequentieplan in het Staatsblad, verzoekschriften zullen worden ingediend bij de Raad van State ter schorsing en vernietiging van het plan. Het zou bijzonder jammer zijn indien ons vele en lange werk op die manier wordt vernietigd.

Ook wordt geopperd om, net zoals in het buitenland, naar de bevoegde rechtsinstanties te stappen om overeenkomstig het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel de invoering van een wettelijk non-discriminatoire frequentieplan te bekomen. Ik ben het ermee eens dat over een aantal punten discussies mogelijk zijn en kan u de gedetailleerde plannen bezorgen. De aanstelling van de expert door de rechtbank, het bepalen van een redelijke maximale termijn en een eventuele dwangsom en schadevergoeding per dag vertraging van de implementatie, slaan natuurlijk op de toepassing. Om te vermijden dat er echt een procedureslag komt omwille van een aantal misverstanden, zou het goed zijn dat u zo snel mogelijk een aantal verenigingen ontvangt en zoveel mogelijk antwoorden geeft op hun vragen. We moeten alle middelen inzetten om een schorsing of vernietiging te voorkomen. Dat kan via een open en transparant beleid.

Als het klopt wat in de tientallen technisch goed onderbouwde e-mails staat, dan is er een probleem. De mensen klagen dat ze wel hun frequentie behouden, maar dat er helemaal geen verbetering merkbaar is. Sommigen hebben het zelfs over een slechtere ontvangst omwille van nieuwe zware zenders in Wallonië en Frankrijk. Ik begrijp de ontgoo-

cheling. De praktijk zal uitwijzen hoe alles evolueert.

Ik wil de administratie danken voor het reeds geleverde werk en voor het vele werk dat haar in de komende vakantiemaanden nog te wachten staat. Het zal niet eenvoudig zijn om honderden dossiers correct te overlopen en er beslissingen over te nemen.

De voorzitter : Mevrouw De Gryze heeft het woord.

Mevrouw Niki De Gryze : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar ik heb nog een paar opmerkingen. Over de lokale radio's die reeds een geschiedenis hebben, zei u dat er een voorangsregeling zal gelden, mits ze een goed dossier hebben – wat geen probleem zal zijn – en er een beschikbare frequentie is. Op dit laatste punt knelt het schoentje natuurlijk.

U zei dat Wallonië eind september zou overschakelen.

Ik had u gevraagd of er een akkoord werd gesloten met Wallonië over het exacte tijdstip van de omschakeling. Als de omschakelingen niet simultaan gebeuren, zal er immers opnieuw een periode van storingen ontstaan.

Ik ben blij dat de boze brief van minister Van Mechelen onmiddellijk resultaat heeft geboekt en dat Contact Inter uit de ether wordt genomen. Ik sugereer ook om de etherbevoegdheid van het BIPT te bespreken tijdens de federale regeringsonderhandelingen.

De voorzitter : Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen : De administratie Media staat open voor voorstellen en probeert op alle mogelijke manieren te helpen. De personeelsleden staan dag en nacht ter beschikking, want hun uitdaging is het vermijden van procedureslagen. Ze zijn ook bereid om alle aanvragen te beoordelen. Ik spreek nogmaals mijn waardering voor hen uit.

Mijnheer Decaluwe, dat werd geopteerd voor zoveel mogelijk frequenties en niet werd vertrokken vanuit het verzorgingsgebied, is gebeurd op vraag van het parlement.

Keulen

De boodschap is doorgegeven om het probleem van het BIPT tijdens de federale onderhandelings-tafel te berde te brengen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.31 uur.*
